

G. BROUWER. *De Organisatie van de Natuurbescherming in de verschillende landen*. Uitgeversbedrijf De Spieghel. Amsterdam. 202 pp., rijk geïllustreerd. Prijs ingen. f 4.90, geb. f 6.10.

Dit werk is uitgegeven in opdracht van den schrijver zelf en van de Nederlandsche Commissie voor Internationale Natuurbescherming. Het is een keurig uitgevoerd boek, rijk geïllustreerd met prachtige foto's en duidelijke kaarten en voorzien van een uitvoerig register. Brouwer heeft met groote vlijt nagegaan, wat er op het gebied van natuurbescherming geschiedt over de geheele wereld en dat is gelukkig niet weinig. In de meeste landen is de natuurbescherming al bij de wet geregeld, Nederland behoort tot de weinige onplezierige uitzonderingen, maar vergoedt veel door wat er door particulier initiatief is tot stand gekomen. Bijzonder interessant zijn de natuurreservaten in grensgebieden, zooals het groote Tatra-reservaat, dat gezamenlijk wordt gesticht door Polen en Joego-Slavië. Zoo zou een Italiaansch reservaat kunnen aansluiten aan het Zwitsersche. Ook voor ons ligt nog werk, zoowel aan de Belgische als aan de Duitsche grenzen. In dit en ook in andere opzichten geeft het boek van Brouwer veel te denken en wij mogen hem wel zeer dankbaar zijn voor dit fraaie werk.

T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

De hoofdige Scholekster. Op een der dwarswegen in Waal en Burg had een scholekster zich het wagenspoor als nestplaats uitverkoren en daar alvast één ei gelegd. De vogelwachter van de Vereeniging tot Bescherming van vogels vond dat wel wat gewaagd, draaide een halven meter erbij in den veiligen wegberm een vlak kuiltje en bracht het ei daarin. De scholekster nam daar geen genoegen mee, versjouwde het ei weer naar zijn dierbaar wagenspoor en legde nog een tweede ei er bij. Toen kwam daar een andere vogelminnende Texelaar voorbij en gaf den beiden eieren alweer een nog veiliger plaats in den wegberm. De scholekster echter scheen nergens elders een ei te kunnen leggen dan in het wagenspoor, legde daar dan ook zijn derde ei en transporteerde de beide andere er weer naar toe. Daarna kwam een hooiwagen en verbrijzelde alle drie de eieren. Dit gebeurde in de eerste helft van Mei 1931.

JAC. P. TH.

Eiertransport door vogels. In *British Birds* van Juli 1931 geeft George Marples een belangrijke en fraai geïllustreerde studie over de Bontbek-plevier en zijn gedrag, wanneer er wat voorviel met zijn eieren. Marples nam een of meer eieren uit het nest, ten slotte alle vier en legde ze neer op afstanden van 5 tot 25 centimeter. In de meeste gevallen bracht de vogel de eieren weer in het nest, ze voortschuivend of rollend tusschen kin en borst. Het vierde ei liet de vogel vaak liggen, hij was al voldaan als hij er op drie zat.

Eieren die zoo gekleurd werden, dat zij leken op de steenen rondom het nest bleven onopgemerkt maar geel of rood geschilderde eieren nam de vogel behoorlijk waar. Nagemaakte eieren van was of steen werden aanvaard als echt, ook al waren ze veel zwaarder dan normaal. Eieren die gevormd waren door er brokken plasticine aan te plakken werden toch behoorlijk herkend. Een vijfde, zelfs een zesde ei in de nabijheid van het nest geplaatst werd zonder aarzelen aangenomen en behoorlijk bebroed. De pleviertjes hebben dus geen sterk gevoel voor het viertal. Geuren lieten hen onverschillig.

Toen Marples een heel legsel vijftien centimeter verplaatste bleven de pleviertjes rustig broeden, daarin dus verschillend van den scholekster van Texel. Over het algemeen stelden ze er wel prijs op, dat de vier eieren netjes lagen met de punten naar elkaar, zelfs hielden ze rekening met de windstreken en wel in 80 van de 121 gevallen. Ondergestoven eieren werden weer uitgegraven.

Marples vertelt nog dat zijn proefnemingen aan 157 eieren geen stoornis hebben veroorzaakt. Er werden 145 jonge pleviertjes geboren; 4 eieren werden geroofd door ratten, 4 vermoedelijk door menschen, 3 bedorven door een hoogen vloed en er was één schierei.

JAC. P. TH.

Internationaal Boschbouwcongres te Parijs. In de eerste week van Juli werd te Parijs in enkele paviljoens van de Koloniale Tentoonstelling een Internationaal Boschbouwcongres gehouden.

Voor dit congres waren ongeveer 600 deelnemers ingeschreven, terwijl ruim 150 rapporten werden uitgebracht. Behalve Frankrijk waren nog 15 landen vertegenwoordigd. De Nederlandsche afvaardiging bestond uit de heeren E. D. van Dissel, directeur van het Staatsbosbeheer, Ir. J. P. van Lonkhuyzen, directeur van de Nederlandsche Heidemaatschappij en Dr. Ir. A. Sevenster, Rijkslandbouwconsulent te Parijs, terwijl voorts nog verschillende andere Nederlanders het congres bezochten.